נר מצוה

צו א ב ג מיי' פ"ט מהל' איסורי ביאה הלכה ח:
צז ד ה מיי' שם הל' ט:
צח ו מיי' שם הל' יב:
צט ז מיי' שם הל' ט:
ק ח מיי' שם הלכה י:
קא ט י כ ל מ נ מיי' שם הלכה ח:

בקילור ורבי תלה בשרף שקמה מאי לאו אדום לא אשאר דמים אמימר ומר זוטרא ורב אשי הוו יתבי קמיה אומנא *שקלי ליה קרנא קמייתא לאמימר חזייה אמר להו אדום דתנן כי האי שקלי ליה אחריתי אמר להו אשתני אמר רב אשי כגון אנא דלא ידענא בין האי להאי לא מבעי לי למחזי דמא: **שחור כחרת**: אמר רבה בר רב הונא ׳חרת שאמרו דיו תניא נמי הכי שחור כחרת ושחור שאמרו דיו ולימא דיו אי אמר דיו הוה אמינא כי פכחותא דדיותא קמ"ל כי חרותא איבעיא להו בלחה או ביבשתא ׳תא שמע דרבי אמי פלי קורטא דדיותא ובדיק בה אמר רב יהודה אמר שמואל ׳כקיר כדיו וכענב טמאה וזהי ששנינו עמוק מכן טמאה אמר רבי אלעזר ׳כזית כזפת וכעורב טהור וזהי ששנינו דיהה מכן טהור עולא אמר כלבושא סיואה עולא אקלע לפומבדיתא חזייה להוהוא טייעא דלבוש לבושא אוכמא אמר להו שחור דתנן כי האי מרטו מיניה פורתא יהבו ביה ארבע מאה זוזי רבי יוחנן אמר *אלו כלים האוליירין הבאים ממדינת הים למימרא דאוכמי נינהו *והאמר להו רבי ינאי לבניו בני אל תקברוני לא בכלים שחורים ולא בכלים לבנים שחורים שמא אזכה ואהיה כאבל בין החתנים לבנים שמא לא אזכה ואהיה כחתן בין האבלים אלא בכלים האוליירין הבאים ממדינת הים אלמא לאו אוכמי נינהו לא קשיא הא בגלימא הא בפתורא אמר רב יהודה אמר שמואל ׳וכולם אין בודקין אלא על גבי מטלית לבנה אמר רב יצחק בר אבודימי ושחור על גבי אדום אמר רב ירמיה מדפתי ולא פליגי הא בשחור הא בשאר דמים מתקיף לה רב אשי אי הכי לימא שמואל חוץ משחור אלא אמר רב אשי בשחור גופיה קמיפלגי אמר עולא כולן עמוק מכן טמא דיהה מכן טהור כשחור ואלא מאי שנא שחור דנקט סד"א הואיל *ואמר רבי חנינא שחור אדום הוא אלא שלקה הילכך אפילו דיהה מכן נמי ליטמא קמשמע לן רבי אמי בר אבא אמר וכולן עמוק מכן נמי טמא דיהה מכן טמא חוץ משחור אלא מאי אהני שיעוריה דרבנן לאפוקי דיהה דדיהה ואיכא דאמרי רמי בר אבא אמר וכולן עמוק מכן טהור דיהה מכן טהור חוץ משחור ולהכי מהני שיעוריה דרבנן בר קפרא אמר ׳וכולן עמוק מכן טמא דיהה מכן טהור ׳חוץ ממזג שעמוק מכן טהור דיהה מכן טהור בר קפרא אדידהו ליה ודכי אעמיק ליה ודכי אמר רבי חנינא כמה נפיש גברא *דלביה כמשמעתיה: **וכקרן כרכום**: תנא *לח ולא יבש תני חדא כתחתון ולא כעליון ותניא אידך *כעליון ולא כתחתון ותניא אידך כעליון וכל שכן כתחתון ותניא אידך כתחתון וכל שכן כעליון אמר אביי °תלתא דרי ותלתא טרפן הויין °נקוט דרא מציעאה וטרפא מציעתא בידך כי אתו לקמיה דרבי אבהו אמר להו ׳בגושיידהו שנינו: **וכמימי אדמה**: תנו רבנן *כמימי אדמה מביא אדמה שמנה מבקעת בית כרם ומציף עליה מים דברי רבי מאיר [א] רבי עקיבא אומר מבקעת יודפת רבי יוסי אומר ׳מבקעת סכני רבי שמעון אומר אף מבקעת גנוסר וכיוצא בהן תניא אידך וכמימי אדמה מביא אדמה שמנה מבקעת בית כרם ׳ומציף עליה מים בקליפת השום ואין שיעור למים משום דאין שיעור לעפר ואין בודקן אותן צלולין אלא עכורין צללו חוזר ועוכרן וכשהוא עוכרן אין עוכרן ביד °אלא בכלי איבעיא להו אין עוכרין אותן ביד אלא בכלי דלא לרמיה בידיה ולעכרינהו אבל במנא כי עכר ליה בידיה שפיר דמי או דלמא דלא לעכרינהו בידיה אלא במנא ת"ש כשהוא בודקן אין בודקן אלא בכוס ועדיין תבעי לך בדיקה בכוס עכירה במאי תיקו כי אתו לקמיה דרבה בר אבוה אמר להו ׳במקומה שנינו רבי חנינא פלי קורטא דגרגשתא ובדיק ביה *לייט עליה רבי ישמעאל ברבי יוסי באסכרה

רבי

שבת קיד.
שם
ס"א דעביד כשמעתיה רש"ל

בקילור. אנפלשט"ר ואדום הוא ומעסקה בו. אלמא קילור דומה לדם נדות ואע"ג דלא הוי סומק כולי האי וקשיא לכולהו דדייקי בין דם כמור לדם נשוי משום דסומק טפי ובין דם מאכולת של ראש לשאר דם מאכולת: **אומנא.** מקיז דם נקקן: **בין האי להאי.** בין קמא לבתרא: **חרת שאמרו דיו.** כלומר לא כשחרורית חרת הניתך במים אלא שחרורית חרת הניתך בדיו: **כי פכחותא דדיותא.** קלישות הדיו כשהכלי מלא יורד שחרורית החרת למטה ולמעלה הוא צלול ואינו שחור כל כך: **בלחה.** כדיו לחה כמפרש: **או ביבשתא.** שכן דרך שטופין חרת כדיו כששולקים קליפות הקולרים׳ והוא מתייבש: **פלי קורטא דדיותא.** מבקע חתיכות דיו יבש: **ובודק בו.** מראית דם שחור: **כקיר.** שעוה שחורה: **כענבה.** ענבים שחורים. ל"א קיר שם עשב שחור: עולא אשחור דמתניתין קאי דקתני טמא: **סיואה.** שם מקום ועושין שם מלבושים שחורים: **אוליירין.** בלנים מחממי מרחצאות. לשון אחר שם מקום: **שמא אזכה.** לגן עדן והצדיקים מלובשים לבנים: גלימי אוליירין הוו סומקי אבל פתורי כגון מפה וסדין אוליירין הוו שחורין: **וכולן.** חמשה דמים: **מטלית לבנה.** מראות הדמים ניכרים בה: **ושחור.** דם שחור נבדקה מראיתו אם שחור היא כחרת או דיהה מכן על גבי בגד אדום: **כולם.** הדמים: **עמוק מכן.** מאותו שיעור השנוי במתניתין לכל אחד אי הוה סומק טפי טמא: **דיהה מכן טהור כשחור.** ואע"פ דלא תנן במתניתין דיהה מכן טהור אלא גבי שחור הוא הדין לכולהו: **אפי' דיהה מכן ליטמא.** דהא אדום הוה וע"י לקותא הושחר: **קא משמע לן.** דאין דרך דם אדום המשחיר על ידי לקותא להיות דיהה: **דיהה דדיהה.** שנדהה ממראיתו יותר מדאי: **עמוק מכן טהור.** אם מאותו מראה הוא אבל אם האדים הרבה עד שבא לכלל אחד משאר המראות של מעלה הימנו הרי בא לגדא מהנך דמתני': **אדידהו ליה.** דם הדומה למזגא: **כתחתון.** עלה תחתון: **תלתא דרי.** דעלין הוו זו למעלה מזו: **נקוט דרא מציעא.** לבדוק בה את הדם: **וטרפא מציעא.** דההוא משובח לבדוק מכולן ומיהו כוליה דרא כשרה לבדוק. והא דקתני כתחתון ולא כעליון הכי קאמר כשורה אמצעית ולא כעליונה הימנה והא דקתני כעליון ולא כתחתון כשורה אמצעית ולא כתחתונה הימנה דאין כשר לבדוק אלא בדרא אמצעית והא דתניא כתחתון וכ"ש כעליון דמשמע דתרוייהו כשרין לבדוק אלא שהעליון משובח לאו אדרי קאי אלא אעלין דדרא מציעא וה"ק כעלה תחתון שהוא צלול וכ"ש בעליון הימנה דהיינו אמצעי שהוא צלול מאד והא דתניא כעליון וכ"ש כתחתון הכי קאמר כעליון כעלה העליון וכ"ש כתחתון כעלה האמצעי: **בגושיידהו שנינו.** לבדוק בהן ולא לאחר תליפתן: **ואין שיעור למים משום דאין שיעור לעפר.** אלא יביא עפר כמו שירצה אם רב אם מעט ויציף על׳ מים כעובי קליפת השום למעלה מן העפר: **אלא עכורין.** שתהא מראית אדמה נכנסת במים: **וכשהוא עוכרן.** המים בעפר: **לא לרמיה בידיה.** לא יתן העפר אל תוך ידו ויעכור המים בעפר שבידו אע"פ שחוזר ונותנו בכלי לאחר עכירה: **אבל.** אם העפר בכלי כי עכר להו בידיה באצבע שפיר דמי: **או דלמא לא לעכרינהו בידיה.** כשהמים בספל לא יעכרם באצבעו אלא בכוס או בכלי אחר: **אלא בכוס.** של זכוכית. אלמא לא לירמי עפר במים בכפו ויבדוק: **אמר להו במקומה שנינו.** שאין האדמה דומה לדם אלא במקומה אבל הביאה במקום אחר נשתנה מראיתה: **פלי.** מבקע: **ובדיק לה.** בלא מים: **לייט עליה ר' ישמעאל.** לאחר שיעשה כן באסכרה:

ו נ"ל: הקולים.

פלי קורטא דדיותא · מכאן משמע שדיו שלנו הוא קרוי דיו מדקאמר קורטא דדיותא משמע שהוא יבש ואוסר ר"ת לכתוב ס"ת בדיו של עפצים לפי שהוא לעולם לח וכפ' [שני] דגיטין (דף יט·) מפורש:

והא

דרבי

תוספי הרא"ש

שחור כחרת עמוק מכן טמא ׳ פרש"י ז"ל שחור שיכן אע"ג דגבי נגע אמרינן דעמוק היינו לבן כמראות חמה שעמוקה מן הצל יש לחלק דגבי נגע שהוא לבן קרי לנגע שהוא לבן יותר עמוק תבי דם שחור קרי למה שהוא שחור יותר ׳ ור"ת פי' עמוק מכן לבן ממטו טעם דדיהה מכן מה שהוא לבן יותר: בקיר כדיו כענבא טמא ׳ וזו היא ששנינו עמוק מכאן טמא ׳ וא"ת מה שייך לומר גבי דיו עמוק מכאן [הא] אמרינן שחור כחרת היינו דיו ׳ וי"ל דשידי הבא בדיו שאין בו חרת כפר"ת דעמוק מכן הוא לבן יותר ׳ ולפרש"י צ"ל דעמוק מכן לא קאי אדיו: וכולן עמוק מכן טמא דיהה מכן טהור כשחור ׳ חוטה דדיהה מאדום עדיין הוא אדום יותר מקרן כרכום וכן דיהה מקרן כרכום אדום מטיט אדמה וכן למ"ד עמוק מכן טהור לפרש"י עמוק ממזג הוא כמימי אדמה וה"ל ואלו ד' מראות טמאים אבל שאר מראות שבינתים טהורין אע"פ שיש מראה שהוא דיהה מכן והוא טמא והיינו טעמא דמדמיה דמיה נפקא לן ד' מראות דמים וקים להו לרבנן דהני ד' מראות דמים שכיחי בנשים וכל שאינו דומה לאלו המראות טהור אע"פ שיש מראה לטמא מטמא שהוא דיהה יותר וטמא: לאפוקי דיהה דדיהה ׳ לפרש"י נמי הוה מצי למימר לאפוקי עמוק דעמוק:

וה'

לעזי רש"י

אנפלשט"ר [אינפלשטרא]. תחבושת.

גליון הש"ס

גמ' מקום דלא מלפפי. כעין זה שבועות יד ע"א:

מוסף רש"י

כלים האוליירין. כלים של אוליירין, בלנים שיש להם אלונטיאות משובחות להסתפג בהם בני אדם חשובים כשרוחצים מן המרחץ (שבת קיד. עי"ש). שמא לא אזכה. ואשב בין אותן שמזכין בגיהנם שדומין לשולי קדירה (שם, עי"ש). שחור אדום הוא. דם שחור אדום הוא, אלא שלקה. נפסד, כדתנן חמשה דמים טמאין באשה האדום והשחור כו' (סוכה לג: וכעי"ז שבת קח.).

לעיל יט. סוכה לג: חולין מז:

הגהות הגר"א

[א] גמ' ר"מ אומר נמחק וכ"ל רבי יהודה אומר:

[תוס' פ"ג ה"ה]
[תוספתא שם]
[תוספתא שם פ"ב]
[עליה רס"ם]
[לעיל יד: וש"נ]